

РЕШЕНИЕ

№ 38267

гр. София, 05.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 14.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5737** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Делото е образувано по жалба от С. И. С. чрез адв. Д. срещу Решение № ППН-01-1040/02.04.2026г. на Комисията за защита на личните данни, с което е оставена без уважение жалбата на настоящия жалбоподател срещу Столична община и служебно конституирана НАП. С жалбата се твърди, че Решението на КЗЛД е незаконосъобразно (унищожаемо), тъй като е постановено в нарушение на Конституцията на РБългария, относимите материалноправни и процесуални разпоредби, както и в противоречие с целта на закона. Оспорва се извода на КЗЛД, че „обработването на личните данни на С. С. е законосъобразно по смисъла на чл. 6, § 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на основание законово задължение на администратора, при което не се изисква съгласие на лицето-субект на лични данни. Твърди се, че в решението не са изложени мотиви във връзка с изложените аргументи в жалбата, като така е допуснато съществено процесуално нарушение. За жалбоподателя е останало неясно защо същите се отхвърлят, като се затруднява и съдебният контрол. Твърди се, че безрезервно и в интерес на едната от страните в производството са възприети аргументите, изложени от СО, като КЗЛД е счела за приложима към общините „по аналогия“ разпоредбата на чл. 519, ал. 2 ГПК. Моли се съдът да приеме, че в случая не е бил налице „предявен изпълнителен лист“, поради което не е била осъществена хипотезата на правната норма на чл. 182а, ал. 4 ДОПК и Наредба № Н- 6/2024 г. на МФ. Твърди, че при отсъствие на юридическия факт от хипотезата на нормата, неправилно е приета за приложима нейната диспозиция, което пък на свой ред обосновава основаниято по чл. 6, пар. 1, буква в) от ОРЗД - наличие на законово задължение. Твърди, че в обжалваното решение

Комисията безкритично е възприела становището на Столична община, че в Решение № 15/2010 г. на КС на РБ по к.д. № 9/2010 г. било посочено, че „В конструкцията на чл. 519, ал.2 от ГПК при липса на правна уредба, по аналогия изпълнителният лист следва да се предяви пред общинската финансова служба, респ. пред общинския кмет. В своята дейност кметът се ръководи от закона, актовете на общинския съвети решенията на населението /чл. 139, ал.2 от КРБ/,като специални закони - Законът за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, Законът за общинските бюджети /ЗОбщБ/ и др. регулират правомощията на кмета и взаимоотношенията му с органа на местното самоуправление - общинския съвет." Поради това оспорва извода на КЗЛД, че било налице правно основание по чл. 6, пар. 1, буква „в" от ОРЗД, като необоснован, неправилен и противоречи както на установените в производството факти, така и на Конституцията и действащите в Р. България закони. Твърди, че ИЛ е бил представен (срв. чл. 427 ГПК, ред. преди изм. с ДВ, бр. 11/2023 г.) пред ЧСИ М. П. (приложен е в оригинал към молбата за образуване на изп. дело) и не е предявяван на СО за изплащане. Посочва, че предявяването на ИЛ по чл. 519 ГПК се различава съществено от изпращането на покана за доброволно изпълнение, към която се прилага копие от подлежащия на Изпълнение акт (в т.ч. ИЛ) - първото е действие на кредитора, второто - на съдебния изпълнител. Излага подробни аргументи. Моли за отмяна на Решение № ППН-01-1040/2024 г. от 02.04.2026 г. на Комисията за защита на личните данни и постановяване на решение по същество на правния спор, повдигнат пред КЗЛД. В условията на евентуалност моли за връщане на преписката на Комисията за ново произнасяне, съгласно указанията на съда. Претендира разноските по делото.

В проведеното съдебно заседание С. И. С., редовно уведомен, не се представлява.

ОТВЕТНИКЪТ КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, редовно уведомен, не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА – СТОЛИЧНА ОБЩИНА се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата. Моли да бъде потвърдено решението на Комисия за защита на личните данни, като правилно, законосъобразно и мотивирано. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА–НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ се представлява от юрк.С., която оспорва жалбата. Моли да бъде потвърдено решението на Комисия за защита на личните данни, като правилно, законосъобразно и мотивирано. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и като съобрази закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу неблагоприятен за жалбоподателя акт, който е негов адресат, при надлежно удостоверена представителна власт. Решението е изпратено на 03.04.2026г. на жалбоподателя, без данни за неговото връчване. Жалбата е подадена на 17.04.2026г., като същата е подадена в 14 - дневния преклузивен срок.

Разгледана по същество, жалбата съдът приема за неоснователна, при съобразяване на следното: Оспореното Решение на КЗЛД е постановено в производство по жалба от настоящия жалбоподател С. И. С. срещу дружеството Столична община при следните обстоятелства: С жалбата се сочи, че С. е длъжник в производство по принудително изпълнение по изп. дело № 20248510402764 по описа на ЧСИ М. Н. П., рег. № 851 на КЧСИ. Изпълнителното дело е образувано по молба на С. С., към която е приложен изпълнителен лист от 03.01.2024 г., издаден по адм. дело № 4552/2018 г. от Административен съд - София-град, V тр. състав за събиране на съдебни разноски по посоченото дело. След образуване на изпълнителното дело, ЧСИ М. П. е изпратил на СО призовка за доброволно изпълнение на вземането по изпълнителния лист. В жалбата е посочено, че вместо да плати на ЧСИ М. П., СО е изпратила уведомления до НАП,

съдържащи лични данни на жалбоподателя С. С., относно получена покана за доброволно изпълнение. Посочено е, че в резултат на това обработване, публичен изпълнител при ТД на НАП - С. е предприел действия по принудително изпълнение за задължения на С. - издал е постановления за налагане на заповед върху вземането му по изпълнителния лист, както и разпореждане дължимите суми да бъдат преведени на публичния изпълнител. Посочено е още, че по жалбата на С. постановлението е отменено като незаконосъобразно с решение на директора на ТД на НАП - С.. В резултат на посочените действия, длъжникът по изпълнителния лист СО не е платил дълга си по сметка на ЧСИ М. П., а е превел дължимите суми по сметка на публичния изпълнител при ТД на НАП - С.. След изпълнение на горните действия, длъжникът СО е уведомил ЧСИ М. П. за извършеното по сметка на НАП плащане, като е превел по сметка на ЧСИ само остатъкът от дължимата сума (след приспадане на платеното в полза на НАП). С разпореждане, ЧСИ е приключил изпълнителното дело. Допълнено е, че не е налице правно основание за обработване на личните данни на жалбоподателя чрез въвеждането им в ИС на НАП, като личните данни на г-н С. са били обработени в нарушение на разпоредбите на чл. 5 и чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679. В жалбата се твърди, че СО не е имала задължение да предостави на НАП данните на жалбоподателя, тъй като на нея изпълнителния лист не е бил предявен, поради което е посочено, че не е налице законово задължение за предоставяне на данните.

КЗЛД е изискал от Столична община предоставянето на писмено становище и относими към случая доказателства и по жалбата. В становището на Столична община е посочено, че считат жалбата за недопустима и неоснователна тъй като общината обработва личните данни на жалбоподателя на основание разпоредбата на чл. 6, §1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 679/2016, като са изложени подробни аргументи за приложението на чл. 519 от ГПК и чл. 182 а, ал. 4 от ДОПК.

В хода на производството е конституирана НАП като заинтересована страна и е изискано становище. В депозираното от НАП становище е посочено, че на 17.06.2024 г. е получено уведомление от Столична община до публичен изпълнител за предстоящо плащане със системен вх. №8055019/17.06.2024 г. във връзка с приложението на Глава двадесет и първа „а“ от ДОПК, но оредвид наличието на изискуеми публични задължения по изпълнително дело, публичният изпълнител е издал на основание чл. 200 и чл. 202, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК постановление с изх. № С240022-022-0052597/24.06.2024 г., с което налага заповед върху вземане от трето задължено лице Столична община, по признание от третото лице пред публичен изпълнител, съгласно постъпило уведомление в информационната система на Министерство на финансите „Разплащания с публични средства“, за сумата от 1 416.90 лв. Посочено е, че на основание чл. 202, ал. 2 от ДОПК е издадено Запорно съобщение с изх. № С240022-119-0016332/24.06.2024 г., връчено на Столична община на 24.06.2024 г. На основание чл. 230, ал. 4 от ДОПК е издадено Разпореждане за изпълнение с изх. №С240022-009-0010541/24.06.2024 г. връчено на Столична община на датата на издаването на акта.

Последвало в издаване на Решение № ППН-01-1040/02.04.2026г. на Комисията за защита на личните данни, с което е оставена без уважение жалбата на настоящия жалбоподател срещу Столична община и служебно конституирана НАП. КЗЛД е приела за администратор на лични данни в настоящия случай Столична община. Приел е за безспорно от фактическа страна, че г-н С. е длъжник в производство по принудително изпълнение по изп. дело № 20248510402764 по описа на ЧСИ М. Н. П., рег. № 851 на КЧСИ. Изпълнителното дело е образувано по молба на С. С., към която е приложен изпълнителен лист от 03.01.2024 г., издаден по адм. дело № 4552/2018 г. от Административен съд - София-град, V гр. състав за събиране на съдебни разноски по посоченото дело. След образуване на изпълнителното дело, ЧСИ М. П. е изпратил на СО

призовка за доброволно изпълнени на вземането по изпълнителния лист. Не е спорно, че вместо да плати на ЧСИ М. П., СО е изпратила уведомления до Националната агенция за приходите (НАП), съдържащи лични данни на жалбоподателя С. С., относно получена покана за доброволно изпълнение. КЗЛД е приела за безспорно, че изпратените данни от Столична община, в обем трите имена, ЕГН и адреса, са в обем, достатъчен, за да може жалбоподателят да бъде индивидуализиран, т.е. представляват лични данни по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679. Направила е извод на основание ГПК, ДОПК и Решение № 15 от 21 декември 2010 г. по конституционно дело № 9 от 2010 г., че за Столична община е налице нормативно установено задължение за предоставяне на личните данни на НАП. Приела е, че съгласно чл. 182 а, ал. 4 от ДОПК на разпоредителите с бюджетни средства е вменено задължение да уведомяват приходната агенция, тъй като при неизпълнение на това задължение (не изпращане на уведомление по реда на чл. 182 а от ДОПК), законодателят е предвидил административна санкция за лицето, разпоредбата на чл. 278 е от ДОПК, както наличие на повторност. Приела е, че в Решение № 15 от 21 декември 2010 г. по конституционно дело № 9 от 2010 г., е посочено, че „в конструкцията на чл. 519, ал. 2 ГПК при липса на правна уредба, по аналогия изпълнителният лист следва да се предяви пред общинската финансова служба, респ. пред общинския кмет. В своята дейност кметът се ръководи от закона, актовете на общинския съвет и решенията на населението (чл. 139, ал. 2 КРБ), като специални закони - Законът за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), Законът за общинските бюджети (ЗОбщБ) и др., регулират правомощията на кмета и взаимоотношенията му с органа на местното самоуправление - общинския съвет“. Оттук е направила извод, че за Столична община е налице правно основание по смисъла на чл. 6, §1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за предоставяне на личните данни на жалбоподателя на НАП. Поради това, че не е спорно, че личните данни на г-н С. са предоставени при спазване на принципите, разписани в разпоредбата на чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679 и съобразно изложените мотиви, КЗЛД е приела жалбата, подадена срещу Столична община за неоснователна.

По отношение на твърдението в жалбата, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки е отменено от директора на ТД на НАП С., КЗЛД е приела същото за недоказано като се е позовала на Решение №8217/10.03.2025 г. на III отделение, 67 състав по дело №11655/2024 г. по описа на АССГ, с което съдът потвърждава, че задължението по изпълнителния лист е ликвидно и изискуемо вземане от трето задължено лице - Столична община. Съдът изследвайки цялата фактическа обстановка и законовите основания за налагане на заповед върху вземане от трето лице - Столична община, не е открил незаконосъобразно действие, нито от страна на Столична община, нито от страна на публичния изпълнител, поради което е потвърдил действията и отхвърлил жалбата на лицето. Приела е за неоснователни твърденията за приложение на ГПК, предвид новите разпоредби в глава XX1а “Условия и ред за разплащания с публични средства” от ДОПК, с които се въвеждат задължения, в случая за Столична община.

При формиране на крайното решение КЗЛД се е позовала на Наредба № Н-6 от 26.04.2024 г. за условията и реда за разплащане с публични средства на министъра на финансите (Наредбата по чл. 182д, ал.1 от ДОПК), в сила от 30.04.2024 г., с която са утвърдени и приложимите за съответните процеси образци. Съгласно чл. 182а, ал. 1 от ДОПК, разпоредителите с бюджет, както и лицата по чл. 5, ал. 2, т. 14 и 16, ал. 4 и чл. 6 от Закона за обществените поръчки, с изключение на управителя на Българската народна банка, разпоредителите с бюджет по бюджета на Народното събрание и на съдебната власт, ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина, както и на постоянните представителства на Република България към международни организации уведомяват Националната агенция за

приходите и Агенция „Митници“ за сключването на договор на стойност, равна на или надвишаваща 10 000 лв. Посочила е, че когато платец по договора е лице, различно от лицата по ал. 1, сключили съответния договор, уведомяването се извършва от платеща за съответната попадаща му се част от стойността по договора. Уведомяване се извършва за всички договори, по които се разходват публични средства, включително и за договори за изпълнение на дейности по проекти, финансирани със средства по бюджетите на бюджетните организации, по сметки за средства от Европейския съюз и по други международни програми и договори, както и за проекти, финансирани от Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради. Разпоредителите с бюджет по ал. 1, уведомяват Националната агенция за приходите и Агенция „Митници“ и при наличие на предявен изпълнителен лист, въз основа на който следва да платят сума на стойност, равна на или надвишаваща 1 000 лв., на лице, различно от разпоредител с бюджет. Съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредба Н-6, разпоредителите с бюджет по чл. 182а, ал. 1 и 2 от ДОПК оправомощават служители, които да извършват уведомяване по чл. 182а, ал. 1 - 4 и чл. 182б от ДОПК за сключени договори, предявени изпълнителни листове и за предстоящи плащания по договор, първичен платежен документ или по изпълнителен лист, както и да получават потвърждения и/или актове от органите на НАП и АМ чрез ИС на МФ. Съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба Н-6, оправомощените от лицата по чл. 5, ал. 1 служители уведомяват НАП и АМ чрез ИС на МФ за предстоящо плащане по предявен изпълнителен лист на стойност не по-малка от 100 лв., когато е част от дължима сума по изпълнителен лист на стойност, равна на или надвишаваща 1000 лв. Съгласно чл. 15, ал. 1, т. 5 от Наредба Н-6 при регистрация на уведомление за предстоящо плащане по договор, първичен платежен документ или изпълнителен лист в ИС на МФ се въвеждат идентификационни данни за получателя на плащането; единен идентификационен код, определен от Агенцията по вписванията, или единен идентификационен код по БУЛСТАТ, съответно единен граждански номер или личен номер на чужденец; когато правоимащото лице е лице с тринадесет разряден единен идентификационен код, в ИС на МФ се въвеждат първите девет цифри от този код. Направила е заключение на основание цитираните разпоредби, че законодателят задължава съответния бюджетен разпоредител да предоставя информация на НАП, вкл. и лични данни, на лицата предявили плащане към съответния разпоредител, поради което Столична община не е извършила твърдените нарушения. На основание установените факти е обосновала извод, че обработването на личните данни на С. С. е законосъобразно по смисъла на чл. 6, § 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на основание законово задължение на администратора, при което не се изисква съгласие на лицето - субект на лични данни. Не е спорно, че личните данни на г-н С. обработени при спазване на принципите, разписани в разпоредбата на чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Така мотивиран, органът е отхвърлил подадената пред него жалба.

Настоящият състав на съда споделя изводите на КЗЛД, с оглед което приема жалбата за неоснователна.

Не се спори, че органът е компетентен за произнасянето си по въпроса, с който е сезиран в производство по чл. 10 от ЗЗЛД, съответно §55, ал.3 от Регламента.

Решението е в съответната предвидена от закона форма, доколкото съдържа подробни мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Не е нарушена процедурата за разглеждане на преписката, КЗЛД е събрала всички относими доказателства и е обсъдила същите. Съдът приема, че правилно е приложен и материалният закон. Споделят се подробно изложените от КЗЛД съображения за липса на нарушение от страна на Столична община, респ. НАП, при обработката на личните данни на жалбоподателя.

Разпоредбата на чл.182а, ал.1 от ДОПК /в относимата редакция/ задължава ответника СО да

уведоми Националната агенция за приходите и Агенция "Митници" за сключването на договор на стойност, равна на или надвишаваща 10 000 лв. Съгласно ал.4 на същата разпоредба Разпоредителите с бюджет по ал. 1, уведомяват Националната агенция за приходите и Агенция "Митници" и при наличие на предявен изпълнителен лист, въз основа на който следва да платят сума на стойност, равна на или надвишаваща 1000 лв., на лице, различно от разпоредител с бюджет. Съгласно чл.182а, ал.5 и ал.6 уведомлението по ал. 1 - 4 се изпраща по електронен път от оправомощени служители на лицата по ал. 1 и 2, с квалифициран електронен подпис, чрез информационна система, достъпна на интернет страницата на Министерството на финансите. Уведомление по ал. 1 - 4 се изпраща не по-късно от 30 дни от сключването на договора или от получаването на изпълнителния лист. В този смисъл намира, че данните за жалбоподателя са обработени законосъобразно от ответника, в изпълнение на спазване на свое законово задължение съгласно чл.182а, ал.1и ал.4 от ДОПК /в относимата редакция/, което е и в съответствие с чл.6, пар.1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

По изложените съображения, жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, в полза на заинтересованите страни Столична община и НАП на основание чл.143, ал.4 от АПК във връзка с чл.8, ал.2, т.10 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа следва да бъдат присъдени разноски за претендирано юрисконсултско възнаграждение от всяка от заинтересованите страни в размер от по 460,16 евро /900 лева/ за всяка заинтересована страна, или общ размер на 920,33 евро. Ответникът не е претендирал разноски, поради което такива не следва да му бъдат присъждани.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно и чл. 143, ал.4 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. С. чрез адв. Д. срещу Решение № ППН-01-1040/02.04.2026г. на Комисията за защита на личните данни, с което е оставена без уважение жалбата на настоящия жалбоподател срещу Столична община и служебно конституирана НАП.

ОСЪЖДА С. И. С. да заплати в полза на Столична община сумата от 460,16 евро /четиристотин и шестдесет евро и шестнадесет цента/, представляващи претендираното юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. И. С. да заплати в полза на НАП сумата от 460,16 евро /четиристотин и шестдесет евро и шестнадесет цента/ представляващи претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ